

SLOVENSKI NAROD.

lahaja vsak dan mvečer, imiši nedelje in prasnike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 5 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenska pravna akademija pred katoliškim shodom.

„Ker ni upati, da bi se sedanje visoke šole kmalu preosnovale v verskem smislu, ali da bi se ustanavljale nove državne visoke šole, osnovane na podlagi katoliške vere, podpirajo naj Slovenci društvo za ustanovitev svobodnega katoliškega vseučilišča v Solnem gradu, od katerega pričakujemo, da bode zasnovalo nekaj slovenskih vseučiliščnih stolic.“

To je slovenskemu katoliškemu shodu predlagana in od njega vzprejeta resolucija glede visokih šol.

Pečati se nam je danes nekoliko podrobneje s to točko „slovenskega katoliškega programa“.

Odkar se Slovenci zavedamo kakor narod, bila nam je skrb, da si na vse strani omogočimo svoj samostojni narodni obstanek. Narodne samostojnosti pa ni brez narodnih učilišč. Kakor nam je potrebna narodna osnovna šola, tako so nam potrebne slovenske srednje šole in isto tako treba je, da Slovenci tudi na visoki šoli dobivamo pouk v svojem jeziku. In osobito je treba, da se pravne vede poučujejo v narodnem jeziku, ker le po tem potu dojdemo do popolne veljave slovenskega jezika v uradih, kar je najbistvenejši del narodne enakopravnosti. Narodna enakopravnost proglasila se je že l. 1848 in brez odloga skrbelo se je za sredstva, da se uresniči. Precej naslednjega leta otvorile so se slovenske stolice na univerzi v Gradcu ter so se predavali judicijalni predmeti (civilno in kazensko pravo) v slovenskem jeziku do leta 1854. Vseobčna reakcija, ki je nastopila v petdesetih letih, zamorila je tudi slovenska predavanja na Graškem vseučilišču. O slovenskih stolicah ni bilo v odločilnih krogih več govora do leta 1870. Tedaj je bil člen 19. temeljnih zakonov o narodni enakopravnosti že tri leta star. Treba je bilo gledati, da se ga izvrši. Državni mogotci imeli so tedaj bolj tanko vest za uresničenje ustave, kakor je to danes. Minister Stremayr stavil je v proračun za obnovo slovenskih stolic v Gradcu 3600 gld. Do obnove sarnega ni prišlo, ker po kratki dobi

Hohenwartovega ministerstva prišla je dolga vlada Auersperg-Lasserjeva, katera je pometala z vsem, kar je ugajalo nemškim narodnostim.

Vprašanje slovenskega vseučilišča, oziroma pravne fakultete prišlo je zopet, — če ne tudi mejtem, kar nam v tem trenutku ni v spominu, — na dnevni red shoda slovenskih poslancev v Ljubljani dne 2. oktobra 1890. Sklenilo se je, da se ima delati na to, da se ustanovi slovenska pravna akademija v Ljubljani. Odslej so slovenski poslanci v državnem zboru v odsekih, kakor v javnih sejah naglašali in utemeljevali to potrebo in njeno izvršljivost.

Slovenska pravna akademija v Ljubljani je torej točka slovenskega narodnega programa.

Treba je bilo oživiti te zgodovinske spomine o tej zadevi, ker na čelu navedena resolucija katoliškega shoda o tem nič ne omenja in o stvari nepoučeno občinstvo bi lahko mislilo, da si je katoliški shod stekel zaslugo, da je prvi kazal na to, kje bi se dalo dobivati akademični pouk v slovenščini. V istini pa si katoliški shod ni stekel te zasluge, marveč je s svojo resolucijo zrušil jeden del slovenskega narodnega programa.

Priznavamo, nemški katoliki imajo iskreno željo ustanoviti si zasebno katoliško vseučilišče v Solnem gradu. Ta želja je tem naravnejša, ker nemški katoliki nimajo cele vrste drugih želja in potreb, kakor jih imamo mi. Oni imajo svoje nemške šole, imajo svoje nemške urade, kakor jih mi nikdar v tej popolnosti ne dosežemo. A kako pridejo Slovenci do tega, prispevati za to nemško vseučilišče, oni Slovenci, katerim se je do skrajnosti še boriti za elemente svojega narodnega obstanka? Resolucija bi pač bila na slovenskem katoliškem shodu nemogoča brez pristavka, „da se (od tega vseučilišča) „pričakuje“, da bode zasnovalo „nekaj“ slovenskih vseučiliščnih stolic.“ Torej Slovenci naj prispevajo, da se ustanovi to vseučilišče, a ko bode gotovo, se „pričakuje“, da se zasnuje „nekaj“ stolic. Koliko in katere? Če bi to bile najprej stolice za pravne praktične predmete, treba bi bilo, kakor je že l. 1870 minister Stremayr izračunal, 3600 gld. na leto ali kapitala 72.000 gld., — če bi bile še druge, pa še več. Je li upati, da

dojdejo od Slovencev toliki prispevki v Solnograd, in če ne, mami mislijo oni, kateri se za to univerzo ogrevajo, da se otvorijo slovenske stolice, tudi če bi bili prispevki manjši? Ne, tega ni moči upati od Nemcev in naj so še tako krščanski in klerikalni.

Sicer pa je do otvorjenja tega vseučilišča še sila dolga pot. Na Linškem katoliškem shodu se je poročalo o tem vprašanju in izkazalo se je, da v kljub večletnemu nabiranju zložil se je še le dvajseti del tega, kar se potrebuje za utemeljenje in otvorjenje vseučilišča. Vprašanje nastane, ali naj slovenski narod pridno prispeva in čaka do tedaj s svojo narodno potrebo, v nemar pusteti dosedanje zahtevo pravne akademije ali najpotrebnejših stolic na že obstoječih univerzah? To mu priporoča katoliški shod! Mi pa pravimo, da slovenski narod in njega zastopniki se bodo držali dosedanjega programa in to tudi, če bi se še dalje spoljubilo katoliškim shodom rušiti ga. Država skrbi, da Poljaki in Čehi na svojih univerzah dobivajo vseučiliščni pouk, — celo Italijanom vzdržuje italijanske stolice v Inomostu, — država bode prej ali slej morala ugoditi tudi Slovincem in tej dobi bližamo se tem bolj, čem odločnejše zahtevamo izvršenja enakopravnosti. Na državnih vseučiliščnih zavodih obstajajo naprave, katere slovenskim dijakom olajšujejo studiranje; tu so mnoge in ravno za Kranjce bogate ustanove (Knaffl), katere so, to je naravno, navezane na državne zavode in katerih bi se nikakor ne dalo spraviti na privatni zavod v Solnograd.

Ni nam moči najti nijednega razloga, kateri bi podpiral od katoliškega shoda sklenjeno resolucijo. Naravnost pa moramo reči, da nas srd navdaja, če pogledamo, kako je ta resolucija nastala.

Pripravljalni odbor za katoliški shod se je še spominjal nekoliko svoje narodne dolžnosti in je sklenil predlagati resolucijo glasečo: „I. katoliški shod zahteva, da se otvori čim preje mogoče v Ljubljani slovensko državno vseučilišče na podlagi katoliške vere, pričeni s pravoslovno fakulteto.“

Poleg drugih resolucij pa je šla tudi ta še v konečni pregled in aprobacijo do pokrovitelja in le temu je bilo pridržano, prečrtati jo ter postaviti na njeno mesto ono, ki je predmet našemu razmotrivanju.

LISTEK.

Zvižča nad zvižčo.

Kriminalna humoreska — Česki pisal J. Č. preložil J. T. (Konec.)

Gospod Salomon je bil ves srečen.

„In kako velika svota je?“ vpraša ga.

„Le petnajst tisoč“, odgovori vprašani.

„In akcept?“

„Hanes v Hamburgu.“

„Čudno naključje“, nadaljuje Salomon „glejte, ravno potrebujem petnajst tisoč za to tvrdko.“

„Izborni!“ dé domnevani gospod Sander. „Napraviva kupčijo.“

„Pohodite me jutri pred borzo v moji pisarni, vzemite seboj svoje papirje in jaz vam izplačam denar.“

„Dogovorjeno“, vzklikne tujec.

„Sklenjeno!“ dodá zmagoslavno gospod Salomon.

Razšla sta se in za nekoliko časa vpraša nekdo gospoda Salomona:

„Kdo je ta tuji mož, ga li poznate?“

„Miren zasebnik iz Berolina“, odgovori Salomon.

„Zakaj?“

„Pred desetimi leti bil sem v Draždanib pri obravnavi proti nekemu, ki je okradel na jako premeten način tamošnjo banko. Ta mož je podoben za las onemu lopovu, le da ima ta brado, katere oni ni imel.“

„Kaj vam pa pride na um!“ smejal se je gospod Salomon, raduje se v duhu, da je to zanj novo dokazilo. Najrajši bi bil zavriskal nad svojo zvitostjo. Govor razvil se je za nekaj časa o čisto drugih rečeh, o krađezih v bankah in bankirskih zavodih.

„Jedina reč je in ostane, gospoda moja, suho kovanje“, trdil je nekdo.

„Nikdar!“ nasprotoval je domnevani gospod Sander. „So zvižče“, pravil je, „proti katerim ni niti najmanjše varnosti.“

Gospod Salomon se je čutil. Taka smelost! Kaj takega ni še čul.

„To bi se moralo dokazati!“ smejal se je.

„Seveda, seveda! nadaljeval je Sander v svoji smelosti: „Kdo ve, ne izkusite-li tega vi danes ali jutri sami na sebi.“

„To je pa vendar preveč!“ razvnel se je gospod Salomon.

„Kakor pravim, kdo ve!“ miril ga je Sander. Stoprav rano razšla se je družba.

Še pred odhodom je podal gospod Salomon Sanderju roko: „Za nekoliko ur!“ šepnila sta drug drugemu.

* * *

Nestrpno je stopal po pisarni gospod Salomon. Konečno potrkna nekdo na vrata in Sander vstopi.

Po običajnih vprašanjih po zdravju, po spanji izvleče Sander svoje menjice. Zmagoslavno pogleda na nje gospod Salomon. „Prosim za trenotek“, obrne se k tujcu, „tako se vrnem“. S temi besedami odide. Toda mesto, da bi ostavil pisarno, odpre kaseto z revolverjem ter stopi s smrtonosnim orožjem pred Sanderja:

„Menim, gospod Russel, da je vsaka beseda odveč. Zato v kratkem. Izročite mi menjice, sicer zazvonim in pokličem stražo. Ako mi izročite menjice, dobite vrhu potrdila še 12.000 mark, koje ste uložili na ime svoje žene v banko Hanesovo. Ste li zadovoljni?“

Poražen je povsíl lopov oči k tlom. „Zado-

Ne vemo, čemu bi se bolj čudili, ali pokrovitelju, kateri s tako lahko vestjo ruši to, kar je narod od nekdaj za dobro spoznal in po svojih zastopnikih zahteval, — alionim, kateri se slepo pokorijo pokroviteljevi volji, podajajoč se v brezmejno odvisnost od njegovih nazorov, kateri pa vkljub temu svetu deklamirajo, kako neodvisni so v svojem postopanju. Radi bi vedeli, kako daleč smejo iti ukazi škofov, da so za katoliške obvezni, a teorija, kakor se v zadnje čase postavlja, ne pozna mej in stavimo, da bi Ljubljanski vladika našel pristašev in zagovornikov še tedaj, če bi se mu za dobro spoznalo prečrtati ves narodni in politični program Slovencev.

Mi pa imamo od poskušanj na katoliškem shodu dovolj in zagadelj odklanjamo z vso odločnostjo vsakršne politične zaukaze ali nasvete prevzvišenega gospoda knezoškofa dra. Missie. —

Anglija in Egipt.

Navzlic temu, da se novi angleški minister vnanjih rečij, lord Rosebery, proslavlja kot mož, ki se nikdar ne bo udal baje čudnim nazorom svojega premijerja, starega Gladstonea, gledé vnanje politike, vendar se javno mnenje zanima za vsa tista mnogobrojna vprašanja, pri katerih je Anglija interesovana. Mimo samotnega Pamirskega vprašanja, kjer se križajo ruski in angleški interesi, zanima se svet posebej za Egipt. To je povse umevno, kajti Egipt je tista točka, kjer bi mogli trčiti druga ob drugo Anglija in Francoska, Rusija in Italija in seveda tudi starikava Turčija, katere nihče posebno ne upošteva, navzlic temu, da gre tu v prvi vrsti za njeno kožo. Koj iz začetka, ko je prevzel Gladstone krmilo, čuli so se razni glasi, strinjajoči se v tem, da bode zdaj in zdaj Turčija sprožila željo, naj ostavijo angleški vojaki in uradniki klasična tla egiptiska. Ko pa je Gladstone zaupal portfelj vnanjih rečij lordu Roseberyju, potolažili so se razburjeni, mejnarodnih komplikacij boječi se diplomatje in politiki, kajti lord Rosebery je na glasu kot politik, ki se sicer v notranjih angleških vprašanjih strinja s federalističnimi nazori Gladstoneovimi, ki pa, kar se tiče vnanje politike, zagovarja tradicije Beaconsfieldove. — Turčija se pa ni dala oplasiti in po svojem veleposlaniku v Londonu vprašala, kako in kaj misli nova vlada ukreniti glede Egipta. Lord Rosebery ni dal povoljnega odgovora na to pohlevno vprašanje. Rekel je sicer, da nova vlada še ni imela prilike, da se bavi s to rečjo, ker ima obilo nujnejših poslov, namignil je pa tudi, da egiptsko vprašanje še dolgo ne bo prišlo na vrsto. Ta odgovor sicer ni bil v Carigradu vzprejet posebno prijazno, a tudi neprijaznih odmevov ni vzbudil, niti na Francoskem, kjer so dovolj trezni in uvidijo, da se Anglija ne more kar čez noč umakniti iz Egipta, ki je zanjo velevažen, ne samo v stratežnem pogledu, ker je gospodar Sueskemu prekopu, ampak tudi v trgovinskem oziru. Vrh tega storila je Anglija jako mnogo za Egipt, uredila skrajno slabe finance, olajšala kmetskemu prebivalstvu neznoša bremena ter ondu naložila in investirala nebrojne milijone. V takšnih okoliščinah je pač samo po sebi umevno, da Anglija vsaj sedaj še ne misli umakniti se iz te dežele.

Akopram torej niti vlada angleška niti narod

voljen“ zagolčal je slednjič Russel in položil menjice na mizo.

„Torej hitro k oni-le mizi. Tam ležita pobotnici, podpišite ji.

Tu je denar, 11.500; 500 jih gre meni za trud; podpišite torej dvanajst tisoč.“

Počasi se splazi gospod Russel k mizi, podpiše pobotnici in prešteje 11.500 mark.

„Ste-li gotovi?“ zagrmí gospod Salomon.

„Da, gotov,“ zašepeče Russel.

„Več nama ni govoriti. Vidite, da imamo i proti največjim zvižacem varnost.“

Povešene glave je odhajal osramočeni Russel-Sander iz banke.

Ni še minulo deset minut in že je letela od gospoda Salomona iz Prage v Hamburg vest: „Menjice so rešene. Vjeti zločinec nam jih je izročil rado-dovoljno in prejel zanje po vašem naročilu 12.000 mark.“

* * *

Takoj nato prišel je drugi družabnik gospod Regel v pisarno in se ni malo čudil bistroumnosti gospoda Salomona.

„To je čast za firmo,“ dejal je gospod Regel.

„sam ništa za to, da se odreče Anglija svojemu nadzorstvu v Egiptu, vendar se oglašajo tudi mnogi politiki zahtevajoč, naj popusti Angleška nekoliko in naj dovoli kedivu nekoliko več samostalnosti, kakor je je imel doslej. Za to idejo se unema so-sebno vodja angleških radikalcev Labouchère, ki gori in plamti zato, da se Anglija kar največ ogiba mejnarodnih spletek in kar najmanj žrtvuje za svoje kolonije. Da se zgodi po volji Labouchère in njegovih prijateljev, morala bi se Angleška omejiti na to, da si zagotovi svobodni prevoz skozi Sueski predor, sicer pa naj bi prepustila Egipt svoji usodi.

Kakor vidno, niso vse frakcije v Gladstoneovi stranki jedine v tem, kako politiko je tirati v Egiptu. Rosebery skuša temu nasprotstvu v okom priti ter je res že ukrenil, da se angleška posadka umakne iz Kahire. To je gotovo nekaj, namreč viden izraz, da je vlada voljna pripoznati kedivu nekoliko več pravice in nekoliko več upliva na državne posle, kakor ga je imel doslej. Nadeja pa, katero je vzbudil, kakor se poroča iz Carigrada, ta korak angleške vlade v sultanovem srcu, nadeja, da je to prvo znamenje popolnega odhoda Angležev iz Egipta, ta nadeja se pač še dolgo ne bode izpolnila.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 20. septembra.

Društvo „Südmark“.

V nedeljo vršil se je tega društva letni občni zbor v Radgoni. Udeležba je bila primerna, zlasti iz Gradca došlo je obilo izletnikov, dočim so bile južnoštajerske podružnice zastopane samo po odposlancih. Iz poročila posnemamo nastopno: Društvene nadeje izpolnile so se le deloma. Zanimanje občinstva je prav neznatno in v nikakršnem razmerji z važnostjo društva. Večina ljudstva ne vé, za kaj gre. Denarnega prometa je imelo društvo 6881 gld. Vse delovanje pa je bilo zelo omejeno. Društvo posodilo je nekaterim nemškim in nemškutarskim kmetovalcem manjše zneske, osnovalo nekaj novih podružnic in se zanimalo za ustanovitev posojilnic, samo zanimalo, kajti storilo ni ničesar. — Naglašamo, da so ti podatki povzeti iz poročila. In takšno na pol bankerotno družtvice brez zaslombe v lastnem narodu hoče Slovence gospodarski podjarmiti in uničiti? Smešno!

Deželnozbornske volitve na Češkem.

Volitve novih poslancev iz kurije veleposestnikov čeških razpisane so na dan 29. t. m. Nemški veleposestniki se teh volitev ne bodo udeležili, a sedanji konservativni klub postavil je same takšne kandidate, o katerih se vé, da so odločni nasprotniki punktacijam, nekateri simpatizujejo celo z Mladočehi. Že z imenovanjem teh kandidatov pokazal je klub veleposestnikov, da se misli tudi nadalje še držati lanskega ukrepa gledé punktacij in da je sploh državnopravni program jel znova spoštovati v večji meri, kakor doslej.

Namišljena veleizdaja.

Kakor znano, vodil je izletnike češkega Sokola v Nancy deželni poslanec dr. Podlipny, odvetnik v Pragi. Govori, katere je v Nancyju govoril dr. Podlipny, vzbudili so že takrat jezo in gnev tako pruskih kakor avstrijsko-nemških in madjarskih listov, ki so vsi v ubranem koru klicali „hic niger est“, križajte veleizdajalca. Brezuspšno to hujskanje vendar ni bilo, kar smo si mogli misliti, saj smo pri nas prišli že tako daleč, da so madjarski migljali — ukazi. Kakor naznanjajo nekateri listi, začelo je Praško kazensko

„Da, da, in to ravno me je gnalo do tega,“ pripomnil je gospod Salomon. „Menim da ga ni, da bi prevaril mene.“

Potekle so komaj tri ure, ko je ustopil brzojavni sluga in prinesel depešo. Bila je iz Hamburga.

„Še zahvaljujejo se ti!“ menil je gosp. Regel.

„To si mislim, da!“ laskal si je gospod Salomon.

Odpri je depešo ter čital. Čim dalje je čital, tem bolj je bledele kolena so se mu tresla, dokler ni slednjič omahnil na divan.

„Gorje!“ vzdihnil je. Telegram mu je izpadel. Družabnik ga je dvignil in čital.

„Vaše depeše ne razumemo. Vi ste žrtev zvižace. Nam se ni nikaka menjica zgubila. Sploh o vsem nič ne vemo in je torej samo umevno, da vam ne moremo povrniti dotičnega zneska, ki ste ga utrpeli vsled zvižace.“

Srčno obžalujemo. Hanes, Hamburg.“

„Ta goljuf in pa še taka smelost!“ vskriknil je prvi družabnik. „Lisical!“ jadikoval je drugi. Obvestila sta sicer takoj policijo, a zločinec je zginil, kakor bi ga v vodo pahnili. —

sodišče proti dru. Podlipnemu preiskavo radi veleizdaje. Ker je dr. Podlipny član dež. zbora, ni dosti upanja, da bi ga ta izročil, disciplinarnim potem à la Spintić pa nizoper njega nič opraviti.

Mladočeška adresa.

Divide et impera je geslo grofa Taaffeja. To je videti tudi sedaj, ko gre za usodo mladočeške adrese. Taaffeovo trobilo, Dunajska „Montags-Revue“ svari Staročeha, naj se ne pridružijo Mladočehom niti pri tej adresi, „ker bi se ne mogli od njih več ločiti in bi bili kot stranka uničeni. Kaj postane staročeska stranka, da se izreče zoper plačevanje davkov in se odpove avstrijskemu patriotizmu? Če ostanejo Staročehi bolj verni nego so Mladočehi, to državo nič ne briga, država jih zmatra zdaj še za dobre Avstrijce, in to je vse, kar zahteva od njih... Gosp. Grégr vé dobro, kakor sta že davno prej uvidela grof Clam in dr. Rieger, da je takozvano češko državno pravo mumija, kateri ni moči udihniti novega življenja. Vzlic temu hočejo Mladočehi to pravo izkopati; jedno se jim gotovo ne bo posrečilo, uničiti narod češki, to bi bilo le mogoče, da jim pomagajo Staročehi.“ — Smoter tem ekspektoracijam je nedvomljiv — zaprečiti zjedinenje, a če se bo posrečil, učila nas bode bodočnost.

Kossuth.

Devetdeseti rojstni dan Kossuthov dal je povoda mnogim demonstracijam. Poslala se je Kossuthu tudi posebna adresa, katere niso podpisali samo neodvisni meščani, ampak mnogi odlični državni uradniki, sodniki itd., da celo vojaki c. in kr. pešpolka baron Molinari in sicer vzlic temu, da naglašajo: vsak podpisane deloval bo na to, da postane Ogerska svobodna in neodvisna, kakor je to želel Kossuth. To je očitna veleizdaja, a vendar se nihče ne gane.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Nasprotstvo mej radikalc in liberalci rase vsak dan, posebno močno pa je mej novimi liberalnimi prefekti in radikalnimi obč. sveti. Radikali se povsod upirajo uradnim činom. V Semendriji niso pustili radikali, da bi se skontirala občinska blagajnica, vsled česar je vlada zapečatila občinski urad. Metropolit Mihael sklical je shod duhovnikov v Niš, a začeni od Niškega vladike do zadnjega prote odklonili so vsi duhovniki dotično povabilo.

Rusija in Nemčija.

Nemški vojaški pooblaščenec na ruskem dvoru, general Villaume ostavlja svoje mesto in se, odlikovan z visokimi ruskimi redi, povrnil v Berlin. General Villaume bil je nekoč jako uplivna oseba na ruskem dvoru, a odkar je zasel ruski prestol car Aleksander III. in so postale nemško-ruske razmere menj prijateljske, kakor so bile prejšnja leta, spremenilo se je to korenito. Za časa cesarja Viljema I. zastopal je ruskega carja v Berlinu vojaški pooblaščenec general Kutusov, a ko se je ta umaknil, ni dobil naslednika. Tudi general Villaume bil je za sedaj zadnji vojaški pooblaščenec na ruskem dvoru in to je jako dobra ilustracija za rusko-nemško razmerje.

Home-rule.

Gladstone ne misli rešiti samo irskega vprašanja, ampak deluje na to, da se tudi za Škotsko izda in uveljavi poseben home-rule. Minister za Škotsko, sir George Trevelyan, izrekel se je na volilskem shodu v Glasgowu, da je Škotski povrniti stara prava. Škotska bode tako svobodna, kakor Irska. V Škotski so te obljube obudile splošno radost.

Dopisi.

Iz Celja, 19. septembra. [Izv. dop.] (Kolerica — ka-li?) Sinoči in danes šumi v Celji na vseh plateh; prebivalstvo je zbegano, kakor da se bliža turška vojska, zdravniki in uradniki letajo plaho zdaj sem, zdaj tja in nikjer ni slišati govora o čem drugem, kakor o koleri. Kaj se je zgodilo? Okrajni komisar pl. Lehmann mudil se je te dni na komisiji v Braslovčah in ondu od železniškega ekspeditorja Probsta izvedel, da je došlo na adresu Braslovškega usnjarja Vovšeka iz Günsburga na Bavarskem do 60 komadov raznih kož, težkih 130 kg. Ekspeditor povedal je tudi, da teh kož nemara oddati adresatu, češ, da bi morda zanesle kolero. Okrajni komisar naznanil je to reč okrajnemu glavarju, zlasti ker ni bilo mogoče dognati provenijencije poslanih kož. Kakovost teh kož je takšna, da so najbrže bile poslane iz Amerike v Hamburg in potem preko Günsburga v Braslovče. Pošiljatelj priložen je bil sicer navadni certifikat občine Günsburške, a iz tega je moči samo razvideti, da v Günsburškem okraji ni nikakršne kužne bolezni mej živino, drugega nič. Že to je zadoščalo, da so si gospodje pri okrajnem glavarstvu ubijali glavé, a njih in vsega Celjskega prebivalstva razburjenost priklopela je do vrhunca, ko se je izvedelo, da je železniški sprevoznik, 62letni Jožef Osojnik nevarno zbolel in da kažejo vsi znaki na — kolero.

Splošna preplašenost je nepopisna. Vsakdo pre-
skrbel si je kar največ mogoče tistih sredstev, ka-
tera se zadnji čas priporočajo zoper kolero. Osoj-
nik pomagal je bil v Braslovčah odkladati iz Güns-
burga došle kože. Prišedši v Velenje čutil se je
slabotnega in bolezni — kakor rečeno, vsi znaki
kolere — javljala se je na potu iz Velenja v Celje
vse bolj in bolj. Okrajno glavarstvo poslalo je bilo
vseled Lehmannovega poročila okrajnega zdravnika
dra. Keppo v Braslovče, da nadzoruje desinficiranje
dotičnih koč. Ko je dr. Keppo izvedel, kaj se je
primerilo Osojniku, brzojavil je takoj na okrajno
glavarstvo. Ko je došel vlak iz Velenja, čakal je
mestni zdravnik dr. Kočevar bolnika na kolodvoru
ter ga dal prenesti v kolero-bolnico ter skrbel, da
so železniške vozove, peron in oboje temeljito
desinficirali. Okrajni glavar dr. Wagner javil je vso
stvar nemudoma namestništvu in od tega dobil
nalog, da je sumne kože takoj sežgati, kar se je
pod nadzorstvom dra. Keppa takoj zgodilo in sicer
jako slovesno. Kože zavili so v desinficirane plaste,
je na desinficiranem vozu odpeljali na polje ter tam
sežgali, dodavši še nekaj iz Gradca došlih koč in
sedem zabojev iz Trsta došlih pomeranč. Osojniku
se je zdravje koj na bolje obrnilo in naposled pri-
znalo se je — seveda ne brez besedice „morda“
— da siromak le ni zbolel za kolero. Mož ima že
dolgo let katar v želodcu; dotični dan prehladil se
je in ker ni bil ves dan zavžil gorke jedi nego
samo nekaj mrzlega mesa in se napil mrzle vode,
obolel je in tako Celjanom prouzročil toliko strahu
in bojazni.

Domače stvari.

— (Deželni zbor kranjski) ima jutri
svojo tretjo sejo. Na dnevnem redu so poročila dež.
odbora (pril. 26–28) in pa ustna poročila finan.
odseka o računskih sklepih in proračunih raznih
zakladov: muzejskega, gledališkega, deželno kul-
turnega, bolniškega, blazniškega, porodniškega, naj-
denškega, zaklada prisilne delavnice in ustanovnih
zakladov, rešitev nekaterih prošelj mej ujimi kraj-
nega šolskega sveta v Št. Vidu za podporo za na-
pravo šolskega vrta. Dalje ustna poročila upravnega
odseka: 1. glede uvrstitve v cestnem skladovnem
okraji Ljubljanska okolica se nahajajoče iz Dravelj na
Ljubeljsko državno cesto držače občinske ceste mej
okrajne ceste; 2. o prošnji okrajno-cestnega odbora
Zatiškega za popravilo deželne ceste od Pustega Ja-
vorja do Pluske; 3. o prošnji ravnateljstva meščan-
ske šole v Krškem za ameriške ključke in pod-
poro za rigolanje ameriškega vinograda.

— (K otvoritvi novega gledališča.)
Češki listi naznanjajo, da pride k otvoritvi novega
gledališča v Ljubljani posebno odposlanstvo uprave
českega narodnega gledališča iz Prage. Sprožila se
je tudi misel, naj se priredi poseben češki gledališni
vlak in naj vrnejo Čehi pri tej priliki posete Slo-
vencev.

— (Javna dražba gledaliških lož)
za slovenske predstave vršila se je danes popoldne
ob 3. uri v deželnem gledališču. Udeležba je bila
jako živahna in so se oddale vse lože, ki so bile
vsklicane. V pritličji (vsklicna cena 50 gld.) so se
oddale po 60 do 97 gld. V I. redu (vsklicna cena
60 gld.) po 100 do 175 gld. V II. redu (vsklicna
cena 40 gld.) po 46 do 63 gld. Skupaj je bilo od-
danih na dražbi 38 lož, 2 ima „Dramatično društvo“,
3 niso prišle na dražbo kot rezervirane in 2 sta
dvorni loži. Bilo je toliko povpraševanja po ložah,
da jih nekateri celo niso mogli dobiti.

— (Stavbeno vodstvo deželnega
gledališča) nas prosi naznaniti, da bode gle-
dališče do otvorjenja zaprto za občinstvo in se torej
ne more dovoliti nikomur več pristop.

— (Na c. kr. nižji gimnaziji v Lju-
bljani) je za tekoče šolsko leto vzprejetih 393
učencev, ki se takó delé na posamezne razrede:
I. a 74, I. b 74, II. a 45, II. b 48, III. a 40,
III. b 44, IV. a 33, IV. b 35. Leta 1890 je bilo
vzprejetih 338, leta 1891. pa 386. Število se je
torej letos zopet povišalo, dasi se v jesenskem
terminu ni nihče mogel več vzprejeti v I. razred,
ker ni bila dovoljena tretja vzporednica. Nižja gim-
nazija z tolikimi učenci je unikum v Avstriji!

— (Posebna vlaka) po znižani ceni vo-
zila bodeta, prvi dne 26. septembra, iz Maribora
preko Celovca in Beljaka na Trbiž za sv. Višarje.
Vstopiti je mogoče na vsaki postaji do Beljaka.
Drugi vlak bode vozil na Trsat pri Reki dne 1.

oktobra. Vozni listi za oba vlaka dobivajo se po
jako znižani ceni pri potovalnem odboru v Ljub-
ljani. Marijin trg št. 1.

— (Profesor Srečko Glowacki,) o
katerega tragičnem konci smo poročali, bil je rojen
v Idriji, kjer je bil njegov oče oskrbnik rudnika.
Šolal se je v Idriji in od l. 1871–74 v Gorici,
višjo gimnazijo in daljne študije je pa dovršil v
Galiciji v Krakovu ter je služboval kot gimnazijalni
profesor v Krakovu in od l. 1889 v Tarnopolu, kjer
ga je zavrtno ustrelil dijak Schred. Stareji brat
umorjenega šolal se je v Ljubljani in je že več let
gimnazijalni profesor v Ljubnem.

— (Častnim članom) imenovalo je „Li-
tijsko pevsko društvo“ g. Luko Svetca v občnem
zboru dne 18. t. m.

— (Nova podružnica družbe sv. Cirila
in Metoda) V nedeljo popoldne konstituirala se je
v Cerknici ženska podružnica za Cerknico in Rakek.
Za predsednico izvoljena je bila gospa Sebeni-
karjeva iz Rakeka, za namestnico gospa Mila-
vec, za zapisnikarico gospdč. Gale, za nje na-
mestnico gospa Zagorjan, za blagajnico gospa
de Schiava, za nje namestnico gospa Keršan,
za odbornico pa gospa Strgulc.

— (Nov tamburaški zbor.) V Metliki
se je pred nekaj meseci osnoval tamburaški zbor,
kateri vrlo dobro napreduje. Dne 1. oktobra t. l.
priredi svojo ustanovno veselico, katere vsopred
priobčimo v kratkem. To je torej že četrti tambu-
raški zbor na Kranjskem ki se je ustanovil v dobi
jednega leta.

— (Občinski volitvi.) V Polhovem
Gradcu v okolici Ljubljanske bil je voljen županom
posestnik g. Jakob Sodnikar, občinskimi sveto-
valci pa posestniki A. Zalaznik, Jan. Škof in Lor.
Založnik. — V Zagradcu v Novomeškem okraji bil
je voljen županom posestnik g. Ivan Ferlin, ob-
činskimi svetovalci pa posestniki Jož. Papež, Jožef
Adler in Jož. Vidmar.

— (Cvet in sad.) Iz Kamnika poslala se
nam je zrela hruška vodenica in pa šopek cvetja,
katero je poglano na istem drevesu poleg sadu. To
je za naše kraje, za hladni Kamnik, gotovo redka
prikazen, pravi dopsilatelj.

— (Griza) je v raznih krajih naše dežele
precej huda. V občini Naklo nad Kranjem je v 3 vaseh
zbolelo zadnje dni 27 oseb in sta dva otroka umrla.
V Vinu poleg Šmarja na Dolenjskem pa je zbolelo
7. oseb in umrl 1 otrok.

— (Premovanje konj na Vrhniki)
vršilo se je dne 10. t. m. Darila so dobili na-
stopni posestniki: Za kobile z žrebci: Fr. Rem-
škar iz Loga 35 gld., Fr. Mrak iz Plešivce 20 gld.,
Jos. Bernard iz Ljubljane, Andr. Remškar iz Bre-
zovice in Peter Kermelj iz Kozarij po 15 gold.
Fr. Verhovec iz Dragomelj in Jak. Dolenc iz Stu-
denca vsak srebrno svetinjo. Za mlade breje kobile:
Jan. Oven iz Dobrove 25 gld., Jan. Jeraj iz Blatne
Brezovice 20 gld., Jož. Dolinar iz Kozarij 15 gld.
Jan. Svetek iz Dobrunj in Fr. Seliškar iz Loga vsak
srebrno svetinjo. Za jedno- in dveletne žrebce:
Gab. Jelovšek iz Vrhnike in Jak. Kovač iz Ligojne
po 10 gld. Jan. Kerzmarc iz Bevk, Jan. Jeraj iz
Sinje Gorice in Andr. Kovač iz Ligojne vsak sre-
brno svetinjo.

— (Nova ureditev cestnih mitnic.)
Pišese nam: Od 1. januarja 1893. leta naprej se bode
pobiranje pristojbin pri vseh na podlagi zakona z
dne 26. avgusta 1891. l. drž. zak. šte. 140 nvo
urejenih cestnih mitnicah na Kranjskem potom
javne dražbe v zakup oddalo. Dotični razglas se ob-
enem objavlja v tukajšnjem uradnem listu. Ta raz-
glas je za občinstvo zaradi tega posebne važnosti,
ker se bode pri dražbi vsaka posamezna mitnica za
se kot poseben zakupen predmet izklicavala ter
dražba ali na lici mesta, ali pa v bližini pri dotični
c. kr. davkariji vršila, dana je tedaj vsakemu tudi
manj imovitemu prilika, da se dražbe lahko z uspe-
hom vdeleži. Osobito pa naj bi občine, v katerih bodo
mitnice postavljene, kmetovalci, posestniki in veliki
obrtniki mitniškega kraja nikari ne zamudili ugodne
prilike, ker so njim zagotovljena v dražbenih po-
gojih glede vložitve začasne varščine važna olajšila,
kakor tudi v drugem oziru marsikatera prednost
pred drugimi vdeležniki. Če bi pa zakupna dražba
vkljub temu ne imela dovoljnega vspeha, odredilo
se bode od 1. januarja 1893. naprej pobiranje
mitnin v lastni režiji c. kr. erarja. Da se tudi v
tem oziru zagotovi že za naprej o pravem času po-
trebnih močij, katere bi pobirale mitnine na državni

račun, razpisal se je h krati tudi za ta slučaj na-
tečaj v tukajšnjem uradnem listu.

— (Mariborska gimnazija.) V nedeljo
se je novo gimnazijako poslopje v Mariboru slovesno
blagoslovilo in otvorilo. Udeležba pri slavnosti je
bila velika, navzočni so bili politični, duhovni in
šolski dostojanstveniki, slišati je bilo tudi razne go-
vore, samo slovenska beseda ni nikomur zdrknila z
jezika, čeprav so na tem zavodu slovenske paralele
in je večina dijakov slovenske narodnosti. Tako
taktno znajo postopati o posebnih prilikah v Mariboru!

— (Uvažanje goveje živine) iz Hrvat-
skega na Štajersko je zopet dovoljeno. Namestništvo
v Gradci je namreč razveljavilo odredbo z dne 15.
m. m., s katero se je bilo prepovedalo uvažanje
take živine. Treba je le držati se strogo dotičnih
določb, veljavnih za uvažanje živine.

— (Velik požar.) V Megvarjih v Belja-
škem okraji pogorelo je v nedeljo 20 hiš in mnogo
poljskih pridelkov. Rešili so samo dve biši. Škoda
je ogromna in se čeni na 80.000 goldinarjev. Mej
ubogim prebivalstvom je velika beda.

— (Sokolska veselica.) „Sokol“ v Prva-
čini na Goriškem priredi dne 28. t. m. s prijaznim
sodelovanjem tamburaškega zbora s Proseka veliko
veselico, katere vsopred priobčimo prihodnjič.

— (Kača ujedla) je v soboto posestnika
Ivana Štefana iz Kastva v Istri, ko je v bližnjem
gozdiču nabiral suhljad. Kača ujedla je moža v
desno roko in sicer tako močno, da ni skoro nič
upanja, da se mu reši življenje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Trst 20. septembra. Včeraj je zopet nekdo
zanetil požar v Dreherjevi pivovarni. Ogenj se
ni mogel razširiti, ker so ga pravočasno za-
pazili in udušili.

Lvov 19. septembra. V nedeljo vršivši
se shod galiških trgovcev in obrtnikov bil je
radi preteče kolere le slabo obiskan. Državni
poslanec Szczepanowski govoril o novih davč-
nih predlogah in se o njih jako pohvalno iz-
rekel.

Pittsburg 20. septembra. Anarhist
Bergmann, ki je dne 23. julija ustrelil inten-
danta Carnegovih rudnikov, obsojen na 21 let
v ječo in na jedno leto v prisilno delavnico.

London 20. septembra. V Cornwallisu
združeni rudarji vzprejeli resolucijo, naj se
uvede osemurni delavnik in ustanovi posebno
delavsko ministerstvo.

Razne vesti.

* (Čudna dražba) vršila se je te dni na
Dunaji; prodane so bile namreč tri zarubljene redke
pismene marke in sicer jedna za 36 gld., druga za
24 gld. tretja pa za 75 gld. Takšne dražbe gotovo
se ni bilo, kar svet stoji.

* (Narščanje vojnih bremen v Nem-
čiji.) V poslednjih 20 letih narasli so vojni stroški
v Nemčiji silno. Etat povikšal se je od 309 milio-
nov na 540 milijonov mark. Za vojne stvari
izdalo se v 21 letih miru 11.597 milijonov, trajni
izdatki pomnožili so se v dobi septenata za 85
milijonov, 1207 milijonov pa se je dovolilo za po-
samične izdatke. Državni dolg pomnožil se je od
l. 1877. od 16.3 milijonov na 1684 milijonov. Poleg
tega pa so še vsote, ki se porabijo za mornarico.

* (Nezgoda nemškega cesarja.) Minoli
teden udeležil se je nemški cesar velikih vojaških
vaj pri Berolinu. Bobnanje, trobentanje in streljanje
splasil je cesarjevega konja, da je začel drveti
čez polja in travnike in naposled zagnal cesarja v
globok jarek. Cesar Viljem padel je tako srečno, da
se ni nič poškodil, samo peto od škornja je zgubil.

* (Nestor turških generalov.) V Cari-
gradu umrl je v visoki starosti 110 let najstarejši
general turške vojske maršal Namik Paša.

* (Italijanski dinamikar.) V Napolju
našel je delavec na tramvajevem tiru 32 manjših
patron, nabitih z dinamitom. V Paviji zasledilo je
redarstvo v neki kleti kar celo delavnico dinamičnih
patron in — kar je najbolj čudno — dognala, da
so jih priredili gimnazijski dijaki v starosti od 16
do 18 let.

* (Zanimiva pahalka) Sloveča pevka
Adelina Patti ima pahalko, na kateri so mnogi
velikashi zapisali svoje avtografe. Cesar in cesarica
sta se podpisala, ruski car je zapisal: Nobena stvar
ne umiri srca tako, kakor vaše petje. — Nemški
cesar Viljem I. je zapisal: Slavčku vseh časov —
Kraljica Viktorija je zapisala: Ako govori kralj
Lear resnico, ko pravi: Lep glas je najlepša ženska
krepost, potem ste vi, draga Adelina, prva žena na
svetu. — Bivši predsednik francoski republiki
Thiers je zapisal: Kraljici petja se klanjam do
zemlje. — Kaj čuda, da bi prijatelji kuriozitet to
pahalko radi stokrat odtehtali s subim zlatom.

75.000 goldinarjev glavni je dobiček velike 50 krajevske loterije. Opozorjamo naše cenjene čitatelje, da bode žrebanje že dne 15. oktobra.

„LJUBLJANSKI ZVON“
 stoji
 za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta
 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nego	Mo- krina v mm.
19. sept.	7. jutraj	739.7 mm.	14.6° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	738.8 mm.	19.8° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	740.0 mm.	14.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 16.4°, za 2.6° nad normalno.

Sveže došlo!
MAGGI JEVA zabela
 za juhe
 se dobiva pri J. Buzzolini-ju. (785—16)

Od vis. c. kr. dež. vlade v Ljubljani koncesijonirana
plesna šola.
 Podpisane je čast naznanjati slavnemu občinstvu,
 da otvori z dnem 1. oktobra t. l. plesno šolo.

I.
 Učni tečaj obsega:
 1. **Temeljne oblike plesa.** Držanje, dostojno vedenje in gibanje tlesa; temeljne postavke, hoja, prikloni in pozicije.
 2. **Navadni društveni plesi,** kakor tudi **Redova,** škotski, Balance a deux temps in novi šestkoračni valček.
 3. **Figurni plesi:** Menuett, La contre danse franc., četvorka in nova priljubljena, dosedaj v Ljubljani še ne uvedena četvorka a la cour (Les lanciers).
 II.
Tečaj za otroke vsak četrtek in vsako nedeljo od 3. do 5. ure v spremstvu njih starišev; posebne ure na domu in zunaj doma.
Ure za pouk vsak dan.
Upisovanja se vrše v plesni dvorani od 25. septembra dalje vsak dan od 10. do 12. ure v **Gospodskih ulicah št. 12, v hiši banke „Slavije“** v pritličji; tam je tudi moč več izvedeti.
 Za mnogobrojni obisk prosi najuljudneje
Viljem Friedrich
 (1050—1) izprašani plesni učitelj.

Anton Zagorjan
 prodaja
 v „Slov. Matice“ hiši, na Kongresnem trgu št. 7 v Ljubljani
učne knjige za ljudske šole
papir
 vse pisalne in risalne potrebščine.
 V zalogi (997—11)
 ima vedno le najboljše in cenó blago.

KARL TILL
 Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.
 Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škrpčna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deske, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klinci, preparacijski zvezki, strgalni gumi. III. (1)

Dunajska borza
 dne 20. septembra t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta gl.	96.70	96.75
Srebrna renta	96.30	96.40
Zlata renta	115.50	115.70
5% marca renta	100.40	100.45
Akcije narodne banke	995.—	994.—
Kreditne akcije	313.40	313.60
London	119.65	119.60
Napol.	9.50 1/2	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.69	5.68
Nemške marke	58.72 1/2	58.72 1/2

Lovska psica
 svitlo rujave in kratke dlake, srednje velikosti, izgubila se je 18. t. m.
 Psica ima usnjeno ovratnico in marko št. 88. Letela je najbrže proti Dobrovi ali Polbovem Gradcu.
 — Oddati naj se blagovoli proti dobri nagradi pri **C. Tambornino, Kongresni trg št. 6.** (1049)

Tujci:
 19. septembra.
 Pri **Maltai:** Schwarz, Dr. Trabert, Geiringer z Dunaja. — Ranzinger, Komposch iz Kočevja. — Spetzler, Loeser iz Celja. — Šumer iz Metlika. — Boch iz Brna. — Tigl iz Beljaka. — Baron Elseböck iz Gradca.
 Pri **Slonu:** Goldhamer, Kaus, Wodmanski. Morgenstern, Weiss z Dunaja. — Goldschmid, Maurich, Erdlen iz Trsta. — Pinter iz Kamnika. — Ochs iz Prage.

Umrlj so:
 16. septembra: Elizabeta Zgonc, železniškega sprevednika žena, 55 let, Dunajska cesta št. 35, srčna kap.
 17. septembra: Roman Hubad, gimn. profesorja sin, 1 leto, Pred Škofijo št. 16, eclampsie. — Jožefa Koprive, delavčeva hči, 8 mesecev, Poljanska cesta št. 34, božjast.
 18. septembra: Jernej Vrandič, umirovlj. učitelj, 82 let, Škofje ulice št. 4, marasmus senilis.
 V bolnici:
 16. septembra: Martin Perko, gostač, 58 let, jetika.
 17. septembra: Anton Bukovec, kajzarjev sin, 16 let, meningitis tuberculoza.

Razglas treh letnih semnjev v Sv. Mateju, občine Kastav.
 I.
 Semnji padejo na:
 a) prvi ponedeljek po sv. Matiji, ki pade vsako leto na 25. dan februarja;
 b) na drugi dan po sv. Petru in Pavlu, t. j. 30. dne junija, če bi pa bila ta dan nedelja, na sledeči dan;
 c) prvi ponedeljek po sv. Mateju, ki pade vsako leto na 21. dan septembra.
 II.
 Pristop k semnju prost je vsakemu na mesta, ki so določena od občinskega poglavarstva. Na prodaj se lahko donesajo vsakovrstne stvari, ki niso izključene od trgovine, in tudi je moči prignati živino vsake vrste, ako se nje lastniki mogó izkazati z živinskim potnim listom. Rogáta živina (preživáči) ne bode se pripustila na semnjišče, če je prišla iz krajev, za koje se misli, da so okuženi, pa naj bi tudi lastnik se izkazal z rednim živinskim potnim listom. Na semnjišče se ne bode pripustilo delov živine sumljive proveniencije.
 V obče se je strogo držati predpisov zakona z dné 29. februarja 1880, št. 35 in 37 D. Z. L., s prepeljavnimi navodi, izdanimi v tem poslu.
 Natančnejši pogoji za trgovanje na semnjišču se lahko prebirajo pri tem glavarstvu, kakor tudi v tržnem redu, katerega prepis se je poslal vsem mestnim in občinskim glavarstvom.
 III.
Prvi semenj bode v ponedeljek, 26. dne septembra 1892.
Glavarstvo občine Kastav
 dne 15. septembra 1892. (1046)

Knjigarna KLEINMAYR & BAMBERG
 v Ljubljani
 Kongresni trg šte. 2
 priporoča svojo
popolno zalogo
 vseh v tukajšnjih in vnanjih učnih zavodih uvedenih
šolskih knjig
 v najnovejših izdajah, broširane in v močnem vezu, po najnižjih cenah. (1026—8)
 Katalogi o uvedenih učnih knjigah dobé se zastonj.

Velika 50 krajevska loterija.
Glavni dobiček
goldinarjev 75.000 goldinarjev
 Srečke po 50 kr. priporoča J. C. Mayer v Ljubljani. (957—12)